Krimināllieta Nr.12040004912

K29-0403-14/2

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 24.novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Dzērviniece

ar sekretāri K.Mediku, tulci V.Avdašovu

piedaloties prokuroram T.Mitroščenkovai,

zvērinātiem advokātiem A.Āboliņai un V.Serovam

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10, krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Pārbaudījusi un novērtējusi visus tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus, tiesa

konstatēja:

/pers. A/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu, un proti:

/pers. A/ 2012.gada 22.oktobrī ap plkst. 14:00, atrodoties /nosaukums//adrese/, sastrīdējās ar savu klasesbiedru /pers. B/ (/pers. B/). Būdams agresīvi noskaņots, /pers. A/, nolūkā nodarīt /pers. B/ miesas bojājumus, ar savu roku dūrēm 2 reizes tīši iesita /pers. B/ sejas rajonā. Minēto /pers. A/ noziedzīgo darbību rezultātā /pers. B/ nokrita uz grīdas, atsitās ar galvu pret durvīm un nozaudēja samaņu. Ar savām noziedzīgām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. B/ sekojošus miesas bojājumus: galvas, sejas sasitumu ar zemādas asinsizplūdumu un ādas nobrāzumiem pakauša apvidū, sistu-plēstu brūci augšlūpas-mutes kaktiņa apvidū, galvas smadzeņu satricinājumu. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā

pieskaitāmi vieglie̲m miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ saprata viņam celtās apsūdzības būtību un savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, atzina pilnībā. Cietušā/pers. B/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu par mantisko zaudējumu Ls 350,00 apmērā un par morālo kaitējumu Ls 1000,00 apmērā, neatzina.

Tiesas sēdē sakarā ar celto apsūdzību apsūdzētais /pers. A/ liecināja, ka 22.oktobrī fizkultūras stundā starp viņu un /pers. B/ noticis konflikts. Konflikts sācies sporta zālē, spēles laikā. Spēles laikā pie viņa pienācis/pers.B/ un teicis, ka viņš (/pers. A/) rupji spēlējot. Viņš (/pers. A/) pateicis, lai viņš nomierinoties, tā esot tikai spēle, mēdzot būtu dažādi spēles momenti, visādas situācijas, pēc kā /pers.B/ vēlreiz viņam izteicis aizrādījumus par spēli. Pēc tam sākusies apmaiņa ar vārdiem, kā rezultātā izteikuši kā kurš uzvedas un vai vajag vienam otram izteikt piezīmi. Pēc tam neatceras, kurš kuru pagrūdis otram pretī, pēc kā, kad /pers.B/ viņu atgrūdis, viņš (/pers. A/) sācis iet viņa virzienā. /pers.B/ laikam šķitis, ka viņš (/pers. A/) grib viņam iesist, uz ko viņš viņam (/pers. A/) iesitis. Pēc tam viņu (/pers. A/) aizveduši uz vienu zālēs galu, /pers.B/ uz otru. Viņu (/pers. A/) aizveduši sāņus, pie izejas no zāles. Kamēr viņu veduši, viņš /pers.B/ teicis "iznāc ārā, aprunāsimies". Pēc tam viņš izgājis no zāles un piegājis pie /pers.B/. Viņš (/pers. A/) viņam sācis prasīt, kāpēc viņš viņam iesitis, uz ko viņš (/pers. B/) viņam atbildējis, ka viņš viņam (/pers. A/) nav sitis. Pēc tam tikušas izteiktas savstarpējas pretenzijas par izveidojušos situāciju, kā rezultātā /pers.B/teicis, ka, ja viņš (/pers. A/) vēlas izskaidroties, tad viņi izskaidrosies, un lai viņš nedomājot, ka viņš (/pers. B/) stāvēs malā un neko nedarīs. Pēc tam viņš (/pers. A/) viņam teicis, ka, ja viņš tā grib, un iesitis viņam (/pers. B/). Viņš iesitis, jo viņš (/pers. B/) viņam pirms tam iesitis, viņš gribējis, lai viņš (/pers. B/) viņam sākumā atvainojas par savu sitienu, bet viss pārējais sanācis, kad /pers. B/ teicis viņam, ka "ja tu gribi kauties, tad kausimies, bet nedomā, ka es stāvēšu malā". Viņš (/pers. A/) uzskata, ka šajā situācijā ir izturējies cienījami. Pēc sitiena viņš (/pers. B/) nokritis, atsities ar galvu un zaudējis samaņu. Viņš (/pers. A/) neuzskata, ka sitiens bijis ļoti spēcīgs, tas bijis parasts sitiens, vidēja spēka. Sitiens pat ir atkarīgs ne no sitiena spēka, bet no tā kā trāpa. Viņš trāpījis pa žokli, no augšas uz leju. Pēc tam pasaukuši sporta skolotāju, /pers. H/ aizgājis pēc medmāsas. Pēc tam /pers.B/atmodinājuši, bez samaņas viņš bijis 10 sekundes. Pie viņa piegājusi sporta skolotāja, pārbaudījusi redzi, likusi saliekt rokas un kājas, lai pārbaudītu vai strādā, tad /pers.B/ palīdzējuši piecelties un aizveduši uz medpunktu. Viņš nezina vai medpunktā māsiņa viņu (/pers. B/) pārbaudījusi, bet uz vietas - nē. Māsiņa pienākusi, paskatījusies, teikusi, lai palīdz viņu (/pers. B/) aizvest uz medpunktu. Paskaidroja, ka pēc slimnīcas, medpunkta, viņam divas reizes bijusi saruna ar/pers.B/. Cik viņam (/pers. A/) zināms, viņš (/pers. B/) ticis izrakstīts no slimnīcas tajā pašā dienā un atradies mājās. Nākošajā dienā, pēc notikušā, viņš bijis pie cietušā mājās. Viņš bijis kopā ar klasesbiedriem, bijuši 6-7 cilvēki. Atvērusi mamma, teikusi, ka viņš (/pers. B/) guļot, ka viņam ir gultas režīms. Viņš ar viņu (/pers. B/) parunājis, viņš (/pers. A/) atvainojies viņam. Viņš (/pers. B/) jautājis, kāpēc tā noticis. Viņš (/pers. A/) pastāstījis, kas noticis. Viņš (/pers. B/) teicis, ka tā nav bijis. Vairāk nekādu sarunu nav bijis. Tajā reizē cietušā māte teikusi "viņa saprotot, viņi esot jauni, viss varot notikt, viņiem vēl jāmācās". Viņa teikusi, ka neko nedarīs, bet vēlāk viņš (/pers. A/) uzzinājis, ka tajā pašā dienā viņi sākuši kārtot papīrus. Otrajā reizē viņš bijis pie viņa (/pers. B/) pēc tam, kad 2013.gada februārī uzzinājis, ka lieta ir ierosināta, pēc tam arī aizgājis un parunājis, bet saruna kaut kā nav vedusies. Kad viņš Valsts probācijas dienestam rakstījis, ka vēlas izlīgumu, cietušais nav atnācis uz sarunu. Viņš konkrēti neatceras vai viņiem bijusi saruna, bet saruna par kaut kādu summu izmaksu līdz tiesai nav bijusi. Par kaitējuma kompensāciju var paskaidrot, ka viņš kaitējuma kompensāciju atzīst par čekiem, kur redzams, kur ir aizgājusi nauda. Varētu būt Ls 113.

Arī pašlaik ir gatavs uz izlīgumu, bet summa ir par lielu. Viņam (/pers. A/) šķiet, ka EUR 300, lai izārstētos būtu pietiekami. Viņš (/pers. A/) arī neredz par ko te prasīt morālo kompensāciju, viņaprāt, ka viņš pēc konflikta, ko izprovocējuši abi, arī ir cietis. Papildus paskaidroja, ka apmēram 3 nedēļas cietušais nav apmeklējis skolu. Cietušais ne visai apmeklējis mācības, reizēm bijušas piezīmes, ka sēž un neko nedara. To viņam teicis skolas direktors. Tas viss noticis jau pēc notikušā. Viņš nezina, kāpēc cietušajam bijušas problēmas ar mācībām, varbūt tāpēc, ka viņš nav apmeklējis skolu, bet, cik viņš (/pers. A/) zina, skolu cietušais pabeidzis labi. Paskaidroja, ka viņam bijušas normālas attiecības ar cietušo gan pirms konflikta, gan pēc. Viņi kopā sākuši mācīties tikai no 10 klases. Pirms tam viņi mācījušies paralēlklasēs. Kā arī paskaidroja, ka viņš (/pers. A/) nav izturējis. Viņš dzirdējis arī no draugiem, ka viņš viņam (/pers. B/) nepatīkot, ka sevi pozicionējot kā ļoti "krutu", ka viņš grib viņu (/pers. A/) nolikt pie vietas. 10.klasē viņi spēlējuši futbolu, viņš (/pers. B/) aizskāris vienu viņa klasesbiedru un tad bijušas kaut kādas problēmas. Toreiz viņam arī kaut kas nav paticis un viņš toreiz arī teicis, ka "noliks" viņu (/pers. A/) pie vietas. Kā arī paskaidroja, ka ar cīņas sporta veidiem viņš nodarbojies 1 gadu no 12-13 gadiem. Viņam ir grūti pateikt cik viņa iemaņas ir labas. Sacensībās viņš nav piedalījies, sparingu arī nav bijis.

Tiesa secina, ka bez apsūdzētā /pers. A/ savas vainas atzīšanas viņam izvirzītajā apsūdzībā, iztiesāšanas gaitā apsūdzētā /pers. A/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas ir pierādīta, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar /pers. A/ izvirzīto apsūdzību.

Tiesa secina, ka noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, sastāva esamība un apsūdzētā /pers. A/ vaina šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar cietušā /pers. B/ liecībām, liecinieku /pers. I/, /pers. J/ un /pers. H/ liecībām, ar notikuma vietas apskates rezultātiem, ar apsūdzētā /pers. A/ liecību pārbaudes uz vietas rezultātiem, ar eksperta atzinumu, un citiem tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, un proti.

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ liecināja, ka no personām, kas atrodas tiesas zālē, viņam ir pazīstams /pers. A/. Viņš viņu pazīst no skolas, viņi mācījušies vienā skolā, vienā klasē mācījušies 2,5 gadus. Viņiem nav nekādu attiecību, ne negatīvu, ne pozitīvu, skolā viņi nav kontaktējušies. Apsūdzētajam klasē bijusi attieksme kā visiem puišiem. Vairāk nevienam apsūdzētais neko nav darījis. 2012.gada 22.oktobrī, aptuveni plkst.14:00, /Nosaukums/ sporta stundā noticis konflikts starp viņu un /pers. A/, apsūdzētais bijis iniciators. Sporta zālē bijuši 10-15 cilvēki, skolotāja arī bijusi. Viņi spēlējuši spēli, apsūdzētais agresīvi spēlējis, grūstījies. Viņš (/pers. B/) viņu apstādinājis un teicis, lai negrūstās. Viņš aizrādījis apsūdzētajam, ka viņš agresīvi spēlē un viņš (/pers. A/) sācis agresīvi uzvesties pret viņu (/pers. B/). Viņš (/pers. A/) viņam agresīvi un skaļi pateicis, kāpēc viņš viņam izsakot piezīmes, atgrūdis nedaudz, iesitis pa seju, vicinājis rokas, bet viņš (/pers. B/) kāpies atpakaļ. Viņš (/pers. A/) viņam gribējis iesist jau sporta zālē. Pēc tam to pamanījusi sporta skolotāja. Kautiņa sporta zālē nav bijis. Skolotāja pamanījusi, ka apsūdzētais nāk virsū un vicinās ar rokām, bet viņš kāpjas atpakaļ. /pers. A/ skolotāja teikusi, lai viņš nomierinās. Apsūdzētais pirmais aizgājis uz ģērbtuvēm, beigusies stunda, un viņš (/pers. B/) arī gājis uz ģērbtuvi pārģērbties. Viņš (/pers. A/) viņu gaidījis un viņam teicis –„iesim, parunāsim". Viņš (/pers. A/) bijis agresīvā noskaņojumā. Viņš viņu (/pers. A/) brīdinājis, lai viņš pret viņu attiecas godīgi. Viņi apstājušies pie ģērbtuves durvīm. Tur ir mazs koridoriņš. Viņš precīzi neatceras, bet ģērbtuvē bijis /pers.I/ un otrs liecinieks - /pers.H/ arī atnācis. Viņš (/pers. A/) viņam kaut ko teicis, bijusi pavisam īsa saruna, un pēc tam sitiens, kuru sajutis. Viņam tika iesists 2 reizes, vienu reizi pa seju, otru reizi pa lūpu. Kad viņam iesituši, /pers. I/ to varējis redzēt, arī /pers.H/ varējis redzēt. Pēc tam viņš (/pers. B/) atjēdzies medpunktā. Bez samaņas viņš bijis aptuveni 30-40 minūtes. Atbraukusi ātrā palīdzība. No

sākuma viņš neko nav atcerējies, viņam snieguši medicīnisko palīdzību un nogādājuši slimnīcā „Gaiļezers". Tur viņam arī snieguši medicīnisko palīdzību, pārbaudījuši veselības stāvokli, konstatējuši, ka viņam ir smadzeņu satricinājums, sasista augšlūpa kreisajā pusē. Lūpu sašuvuši, uzlikuši šuves. Pēc tam teikuši, ka mājās jābūt 3 nedēļas. Viņš tikai gulējis gultā un neko nav darījis. Vēl konstatējuši, ka viņam mutes iekšpusē audi ir stipri sasisti un zobus viņš arī nav jutis. Pēc tam vienam zobam viņam izrāvuši nervu, bet otrs zobs līdz šim brīdim vēl nav atgājis no šīs traumas - dažkārt sāp, ir nepatīkamas izjūtas. Viņam slimnīcā teikušo, ka 3 nedēļas jādzīvo mājās, viņš dzēris caur caurulīti, jo lūpa bijusi sašūta, viņš nav varējis ieēst. Viņam visu laiku bijis jāatrodas miera stāvoklī, viņš nav varējis mācīties, neko lasīt, skatīties, neko nav varējis darīt. Pēc pāris dienām viņš devies uz sejas ķirurģijas centru. Tur pārbaudījuši zobus, uztaisījuši zobu rentgenu, teikuši, lai pagaida, varbūt pāries, bet pēc 1-1,5 mēneša nervu izrāvuši. Viņš apmeklējis neirologu, jo bijušas galvassāpes un viņam izrakstījuši tabletes. Ģimenes ārsts viņam izrakstījis ziedi, ar kuru vajadzējis smērēt rētu, lai labāk sadzītu. Vēl bijusi apsekošana pie ģimenes ārsta. Trauma viņam sagādājusi neērtības, jo pie fiziskas un psiholoģiskas slodzes viņam sāk sāpēt galva, tas viņam ir pēc traumas. Tagad praktiski nesāp, bet kad ir fiziska un garīga pārpūle, kad institūtā ilgi jāsēž, sāp galva. Galva viņam joprojām sāp un, protams, ir palikusi rēta uz lūpas, nav patīkami. Paskaidroja, ka viņš (/pers. A/) viņam gribējis iesist jau sporta zālē. Viņa (/pers. B/) uzvedība bijusi pilnīgi mierīga. /pers. A/ viņš nav provocējis, viņš izteicis viņam piezīmi, lai negrūstās. Tā bijusi reakcija uz viņa piezīmi. No viņa (/pers. B/) puses nav bijis nekāda iemesla /pers. A/ agresīvi uzvesties. Kā arī paskaidroja, ka neirologs viņam izrakstījis 2 veida tabletes pret galvassāpēm, bet ģimenes ārsts izrakstījis smēri rētai. Speciālais režīms ticis noteikts 6-7 mēneši galvassāpēm. Vienam zobam izrāvuši nervu, otrs bijis iekaisis, sāpējis. Ārsts teicis, ka tas ir no sitiena, ka nervu vajagot izraut, un otram zobam arī ir nerva iekaisums, bet, ka pāries, vajagot pagaidīt pusgadu, gadu. Viņu (/pers. B/) atbrīvojuši no sporta līdz mācību gada beigām. No mācību slodzes viņam arī sāp galva. Kad bijis gultas režīms pirmās 2 nedēļas, viņam bijusi pieskatītāja, kas sasmalcinājusi pārtiku. Viņš visu laiku dzēris caur caurulīti, jo mutē bijuši savainoti audi. Paskaidroja, ka Ls 350 ir materiālā kaitējuma kompensācija - zobu ārstēšana, sejas ķirurģija, tur nav visi čeki, jo ne visus viņš vācis. Neirologs rakstījis zāles, marles, smēres, mutes skalojamos līdzekļus. Morālā kompensācija ir Ls 1000. Viņš nav varējis normāli dzīvot kā agrāk, nav varējis fiziski pārpūlēties, bijušas galvassāpes, rēta uz sejas palikusi, mutes dobuma sasitumi, nav varējis normāli ēst un ar antibiotikām bija jāskalo mute. Bijušas mācības skolā, drīz bijuši eksāmeni, viņam stundās sāpējusi galva un tādēļ nav varējis laikā labi sagatavoties. Papildus paskaidroja, ka sporta zālē /pers. A/ uztvēris agresīvi viņa viedokli. Viņš nezina vai viņam bijis svarīgs citu viedoklis, kas atradušies sporta zālē. Viņš (/pers. B/) no savas puses nekādas provokācijas nav izteicis. Viņiem bijusi komandu spēle. Viņš aizrādījis, lai viņš (/pers. A/) negrūstās un spēlē normāli. Viņš viņu (/pers. B/) atgrūdis un novilcis gar seju. To viņš (/pers. B/) par sitienu nosaukt nevar. Apsūdzētais sporta zālē sācis pacelt balsi, bet necenzētiem vārdiem viņi nav lamājušies. No /pers. A/ puses bijuši sitieni pa gaisu viņa virzienā, viņš kāpies atpakaļ un licis bloku, licis rokas sev priekšā. Viņš kāpies atpakaļ septiņus soļus, /pers. A/ uz viņa pusi vicinājies ar rokām, viņu (/pers. A/) vilkuši nost. Kad viņš gājis uz ģērbtuvi, apsūdzētais viņu uzaicinājis parunāties sakarā ar konfliktu sporta zālē. Viņš redzējis, ejot uz ģērbtuvēm, ka viņš (/pers. A/) ir agresīvi noskaņots, tāpēc teicis, lai uzvedas godīgi pret viņu (/pers. B/). Viņš sapratis, ka apsūdzētais viņu sauc parunāties sakarā ar konfliktu sporta zālē, varbūt pateikt kaut ko gribējis. Viņš (/pers. A/) iesitis negaidīti, viņš (/pers. B/) bijis mierīgs, viņam rokas bijušas nolaistas, viņam (/pers. A/) arī, un tad arī negaidīti iesitis. Paskaidroja, ka konflikta turpinājumu redzējis /pers. I/ un /pers.H/, bet /pers.H/ vēlāk atnācis. Par to, ka viņš gulējis bez samaņas 30-40 minūtes, viņš zinājis, jo stunda beigusies plkst.14:00 un slimnīcā viņš nokļuvis plkst.15:00. Medpunktā viņš nav atcerējies, kas noticis, viņš to atcerējies tikai pa ceļam uz slimnīcu. Kā arī paskaidroja, ka no Valsts probācijas dienesta viņš ir saņēmis uzaicinājumu par izlīgumu, bet mēnesi pēc nosūtīšanas datuma. Uzaicinājuma termiņš jau bijis notecējis. Pēc tam viņš nav mēģinājis sazināties ar apsūdzēto, viņš nav uzskatījis, ka vajag. Par kompensāciju nekādas runas nav bijis.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. J/ liecināja, ka viņa redz tiesas zālē divus 12.klases skolniekus, kurus viņa zina jau kādu laiku, jo viņa viņiem vadījusi sporta stundas, tie ir /pers.B/un /pers.A/ (lieciniece norādīja uz cietušo /pers. B/ un apsūdzēto /pers. A/). Viņa ir sporta skolotāja/Nosaukums/. Viņai ar /pers.B/ un /pers.A/ ir normālas skolotāja-skolnieka attiecības, ar viņiem nav bijis problēmu stundās, viņi nākuši uz stundām un savu iespēju robežās aktīvi piedalījušies stundās. Tas noticis 2012.gada oktobrī. Viss, ko viņa zina par situāciju, ir, ka tajā dienā, kā parasti stundā, bijusi iesildīšanās, pēc tam skolnieki sadalījušies divās komandās un spēlējuši frisbiju ar lidojošo šķīvi. Spēles laikā ir grūti kādu neaizķert vai nepagrūst, jo šķīvis lido neparedzami. Viņa spēlēs laikā nav redzējusi neko īpašu. Kad pabeiguši spēli, viņa redzējusi, ka viņi (/pers. B/ un /pers. A/) it kā viens otru pagrūduši, nav redzējusi, kurš pirmais, bet tas bijis jau pēc spēles. Viņa piegājusi pie viņiem un izteikusi aizrādījumu, teikusi, lai savācas, ka viņi turpina strādāt, ko viņi vicinās ar rokām, jo kustība ar rokām bijusi. Tālāk ticis nomainīts uzdevums un lielāka daļa gājusi ņemt nūjas florbolam, kāds izgājis uz tualeti. Tad viņa izdzirdējusi neparastu skaņu, pietiekami skaļu, un uzreiz devusies uz skaņas pusi. Izgājusi koridorā, telpā starp ģērbtuvēm un tualeti, ieraudzījusi, ka uz grīdas guļ/pers.B/ bet /pers.A/ stāv viņam priekšā. Nav sapratusi, kas tur notiek, /pers.B/uz lūpām parādījušās asinis. Kāds no klases tur stāvējis, viņa teikusi, lai ātri pasauc medmāsu. Medmāsa atskrējusi un sākusi /pers.B/sniegt palīdzību. Viņa redzējusi asinis /pers.B/uz lūpas, un viņš gulējis uz grīdas. Precīzi nevar pateikt, bet domā, ka to, lai pasauc medmāsu, viņa teikusi /pers. H/. Vai viņš tur gājis garām, vai kā, bet viņš tur bijis un viņa to viņam pateikusi. Papildus paskaidroja, ka viņa nevar pateikt vai tajā brīdī, kad viņi (/pers. B/ un /pers. A/) sākuši vicināt rokas, kādam bijusi agresīva sejas izteiksme. Sākušās kaut kādas kustības. Viņi (/pers. B/ un /pers. A/) nav spēlējuši, viņi vicinājušies. Viņa teikusi: „Ko jūs vicināties, izšķiramies un spēlējam tālāk". Viņa nav redzējusi, kurš kuram gājis virsū. Nezina vai no klātesošajiem, kāds to varējis redzēt. Paskaidroja, ka to, kurš pirmais aizgājis uz tualeti, viņa nav ievērojusi. Lielākā daļa aizgājusi pēc nūjām florbolam. Ja nebūtu skaņas, viņa nemaz neietu skatīties. Skaņu viņa izdzirdējusi 5-10 m attālumā. Viņa uzreiz ieraudzījusi/pers.B/un nav sapratusi, kāpēc viņš atrodas uz grīdas. Acis viņam bijušas atvērtas, bijusi dīvaina izteiksme sejā un asins piliens, kas parādījies uz lūpām. Tas noticis ātri. Viņa /pers.B/ bez samaņas nav redzējusi. Mirklī, kad viņa atnākusi, viņš bijis pie samaņas. Viņa ar /pers.B/ nav runājusi. Ka viņš (/pers. B/) ir pie samaņas, viņai licies pēc viņa acu kustībām. Tad atnākusi medmāsa un puiši aiznesuši viņu (/pers. B/) uz medpunktu. Kā arī paskaidroja, ka visu laiku, kopš viņa strādā skolā, 20 gadus, nekad nav bijusi tāda situācija.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. I/ liecināja, ka viņš pazīst /pers.B/un /pers.A/ (liecinieks norādīja uz cietušo /pers. B/ un apsūdzēto /pers. A/), tie ir viņa klasesbiedri. Viņam ar viņiem abiem ir normālas, labas attiecības. Tas viss noticis vairāk nekā gadu atpakaļ, precīzi neatceras. Bijusi sporta stunda, viņi spēlējuši spēli-frisbiju, kad noticis konflikts starp diviem klasesbiedriem. Viņus uzreiz izšķīruši, vienu uz vienu zāles pusi, otru uz otru, bet, kas viņus izšķīris, viņš (/pers. I/) neatceras. Tajā laikā bijis starpbrīdis un viņi gājuši pēc nūjām, lai spēlētu florbolu. /pers.B/aizgājis uz ģērbtuvju pusi, un /pers.A/ viņu (/pers. B/) pasaucis parunāties. Viņš (/pers. I/) to redzējis un dzirdējis, kad /pers.A/teicis - iziesim, parunāsim. Viņi aizgājuši pa priekšu, viņš (/pers. I/) aiz muguras, lai vajadzības gadījumā izšķirtu. Tas viss noticis koridorā pie ģērbtuvēm. Viņi (/pers. B/ un /pers. A/) runājuši, viņš nezina cik ilgi, varbūt kādu minūti, bet neatceras par ko viņi runājuši. Pēc /pers.B/ pēdējiem vārdiem, viņš neatceras kādiem,/pers.A/ iesitis /pers.B/, un/pers.B/ zaudējis samaņu. /pers.A/iesitis /pers.B/ pa seju 2 reizes. Papildus paskaidroja, ka to, kas noticis sporta zālē, viņš nav redzējis. Sporta zālē it kā bijis konflikts, viņi (/pers. B/ un /pers. A/) it kā sākuši kauties, bet viņus ātri izšķīruši. Kurš pirmais uzsācis, viņš (/pers. I/) nav redzējis. Viņš neatceras, kurš bijis agresīvs, kurš aizstāvējies. Viss noticis momentā, viņus ātri izšķīrusi sporta skolotāja un klasesbiedri, kas viņus aizvilkuši katru uz savu pusi. Konflikta iemeslu viņš nezina. Kā arī paskaidroja, ka/pers.A/ aicinājis /pers.B/ iet parunāties jau sporta zālē. /pers.B/ nav atteicis un viņi (/pers. B/ un /pers. A/) aizgājuši. Viņi it kā mierīgi runājuši. Viņš gājis nopakaļ, jo domājis, ka kaut kas var būt. Viņam

(/pers. I/) bijusi nojauta, ka kaut kas var notikt. Viņš (/pers. I/) no viņiem abiem bijis 1-1,5m attālumā. Viņš varējis dzirdēt sarunu, bet neatceras, kas tur bijis pateikts. Neatceras, kāda bijusi /pers.B/ pēdējā frāze pirms sitiena. Bijis sitiens un /pers.B/ zaudējis samaņu. Viņš gulējis uz grīdas. Uzreiz nav varējis redzēt, kas /pers.B/ noticis. Kādus miesas bojājumus viņš /pers.B/ redzējis, viņš neatceras. /pers.A/aizgājis pēc ārsta, tad pieskrējusi sporta skolotāja, un /pers.A/un sporta skolotāja aizveduši viņu (/pers. B/) pie ārsta. /pers.B/gulējis minūtes divas un tad viņu nogādājuši traumpunktā. Tur viņš atradies līdz brīdim, kamēr atbraukusi ātrā palīdzība, aptuveni 15 minūtes.

Tiesas sēdē Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā tika nolasītas liecinieka /pers. I/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā.

Tā, būdams nopratināts kā liecinieks 2013.gada 10.aprīlī (l. l. 40-41, tulkojums - l. l. 42), /pers. I/ liecināja, ka pēc viņam uzdoto jautājumu būtības var liecināt, ka viņš mācās /nosaukums/, /adrese/.klasē. Kopā ar viņu mācās /pers. B/ un /pers. A/. 20.10.2012. viņiem bijušas divas pāra stundas sportā, sporta zālē. Pirmajā stundā viņi spēlējuši bumbu un ap plkst.14.00, spēles laikā, /pers. B/ un /pers. A/ starpā notikusi sadursme. Viņš nav dzirdējis, ko viņi runājuši, bet skatījušies viens uz otru agresīvi. Pēc dažām minūtēm /pers. B/ devies uz ģērbtuvēm, viņš (/pers. I/) gājis viņam pakaļ. /pers. A/ piegājis viņam (/pers. B/) klāt un pasaucis iziet no zāles kopā ar viņu. Viņi apstājušies koridorī starp zāli un ģērbtuvēm un sākuši sarunāties, viņš (/pers. I/) stāvējis tālāk un sarunu nav dzirdējis, jo tas nav noticis paaugstinātos toņos. Pēkšņi /pers. A/ iesitis divas reizes /pers. B/ ar dūri pa seju. Sitieni tikuši izdarīti strauji un pēkšņi, pēc kā /pers. B/ nokritis un zaudējis samaņu. Pēc tam pienācis skolotājs un /pers. B/ tikusi sniegta medicīniskā palīdzība.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. I/ savas pirmstiesas procesā - 2013.gada 10.aprīlī sniegtās liecības apstiprināja, papildus paskaidroja, ka sporta zālē viņu (/pers. B/ un /pers. A/) starpā saruna nav notikusi. Tad, kad viņus (/pers. B/ un /pers. A/) izšķīruši, viņi bijuši agresīvi. Viņus izšķīruši, ja nemaldās, sporta skolotāja un klasesbiedri. Kuri no klasesbiedriem tie bijuši, viņš neatceras.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. H/ liecināja, ka viņš pazīst /pers. A/, /pers. V/, viņa sporta skolotāju, /pers. B/, un liecinieku /pers. Z/, kas ir viņa klasesbiedri. Viņiem ar /pers.B/un /pers.A/ir normālas, draudzīgas attiecības. Tas noticis oktobra vai novembra mēnesī, 2012.gadā. Viss sācies pirmajā sporta stundā, bijušas divas sporta stundas. Viņi sākuši spēlēt frisbiju, metamo šķīvi, un tajā spēlē visi parasti grūstās. Kad viņš bijis pret /pers.B/ un /pers.A/ar muguru, viņš pagriezies un ieraudzījis, ka viņi stāv viens otram pretī cīņas pozā, bet kautiņš nav sācies, jo viņus izšķīruši. /pers. A/ aizvilcis klasesbiedrs/pers.T/ bet /pers.B/ laikam pretī nostājusies skolotāja, bet precīzi neatceras. Pēc tam spēle beigusies un klase gājusi pēc florbola nūjām, bijusi paredzēta cita spēle. Viņš redzējis, ka /pers.B/ un/pers.A/ aizgājuši uz koridoru, viņš gājis pakaļ, ja gadījumā sākas kautiņš, lai izšķirtu. Kad izgājis koridorā, ieraudzījis, ka viņi viens ar otru runā, skaidro attiecības, bet ne agresīvi. Precīzi nevar pateikt, ko tieši viņi runājuši, bet atceras, ka /pers.B/ it kā teicis frāzi, ka ” tu vari man iesist, bet es aizstāvēšos”. Tas /pers.A/varbūt ir izprovocējis, un viņš iesitis. Viņš redzējis kā/pers.A/ iesitis, viņš bijis 2 m attālumā no viņiem. Vēl bijis /pers.I/, bet viņš viņu nav pamanījis, jo viņš (/pers.I/) stāvējis aiz viņa. Viņš (/pers. H/) stāvējis pa labi no viņiem, viņš redzējis tikai vienu sitienu, pat ja būtu otrs sitiens no otras puses, viņš to neieraudzītu. Tas viss noticis ātri,/pers.B/ sācis krist un atsities ar galvu pret durvīm. Viņš (/pers. H/) paskatījies un uzreiz gājis pēc medmāsas. Viņš pateicis medmāsai, ka tur cilvēks atsities ar galvu pret durvīm. Viņi aizgājuši atpakaļ, iegājuši koridorā, /pers.B/gulējis, /pers. A/ stāvējis. Vairāk nevar precīzi atcerēties, kas tur bijis. Viņš gājis pie pārējiem uz zāli un vairs nav atgriezies koridorā. Papildus paskaidroja, ka viņš nav redzējis kā izraisījies konflikts sporta zālē, viņš stāvējis pret viņiem (/pers. B/ un /pers. A/) ar muguru. Viņš redzējis, ka viņi (/pers. B/ un /pers. A/) stāv pretī viens otram cīņas pozā. Paskaidroja, ka viņaprāt /pers.B/ un /pers.A/ no zālēs izgājuši kopā. Ko viņi teikuši viens otram, viņš nav dzirdējis, viņš bijis tālu. Viņš

aizgājis viņiem pakaļ, jo bijusi agresija, viņi (/pers. B/ un /pers. A/) pozās stāvējuši viens otram pretī. Par ko/pers.B/un /pers.A/ runājuši gaitenī, viņš nav dzirdējis, viņi skaidrojuši attiecības, kāpēc viss tā noticis. Viņi (/pers. B/ un /pers. A/) viens uz otru nav klieguši, bet pilnīgi mierīga saruna nav bijusi. Viņš domā, ka varbūt iedarbojusies frāze -„tu vari man iesist, bet es aizstāvēšos", un tas/pers.A/ izprovocējis. Viņš domā, ka tik smags sitiens bijis tāpēc, jo /pers. A/ nav aprēķinājis sava sitiena spēku un/pers.B/varbūt nav bijis gatavs sitienam, un tāpēc ir tik smagas sekas. Cik viņš zina, /pers. A/ nodarbojies ar tajas boksu, /pers.B/ it kā arī kādu laiku gājis. Viņi abi ir sportiski. Kā arī paskaidroja, ka ar /pers. A/ viņi kopā mācījušies 2,5 gadus, bet ar /pers.B/ 6 vai 7 gadus. /pers.B/ nav bijis sabiedrisks, viņš bijis mierīgs cilvēks, tāds, kas ar visiem draudzētos. /pers. A/ pēc rakstura bijis aktīvāks cilvēks, ar daudziem cilvēkiem saticies.

Bez cietušā un liecinieku liecībām, tiesas izmeklēšanā pārbaudīti arī sekojoši rakstveida pierādījumi, kas apstiprina /pers. A/ vainu inkriminētajās darbībās.

No lietas materiālos esošās 2012.gada 22.oktobra telefonogrammas, kas reģistrēta VP RRP Rīgas Ķengaraga iecirkņa reģistrēta elektroniskajā notikumu žurnālā ar Nr.6480, izriet, ka ĀMP 162 brigāde daktere Audziša no /adrese/ /nosaukums/uz Austrumu slimnīcu nogādājusi /pers.B/ (/pers. B/), kurš traumu guvis pēc adreses /adrese A/ /adrese/, ar sākotnējo diagnozi: galvas sasitums, smadzeņu satricinājums, sista brūce augšlūpā (l. l. 4)

No VP RRP Rīgas Ķengaraga iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Operatīvās vadības grupas inspektora A.Oņiščenko 2012.gada 22.oktobra ziņojuma izriet, ka inspektora A.Oņiščenko dežūras laikā 2012.gada 22.oktobrī plkst.15:30 no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ķengaraga iecirkņa Operatīvās vadības grupas vecākās inspektores I.Eisleres tika saņemts izsaukums Rīgā, Ilūkstes ielā 10, kur NMP 162.brigādes darbinieki, ārsts /uzvārds/, uz Rīgas Austrumu universitātes klīnisko slimnīcu „Gaiļezers" nogādāja /pers. B/ (/pers. B/), ar diagnozi galvas sasitums, smadzeņu satricinājums, sista brūce augšlūpā (l. l. 5).

No Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas 2012.gada 22.oktobra izraksta no ambulatorās pacienta /pers. B/ (/pers. B/) medicīniskās kartes redzams, ka /pers. B/ (/pers. B/) nosūtīts uz stacionāru 2012.gada 22.oktobrī, pilna diagnoze: galvas smadzeņu satricinājums, sista brūce augšlūpā (l. l. 10).

Kā redzams no /pers. B/ (/pers. B/) sūdzības par VP RRP Rīgas Ķengaraga iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Operatīvās vadības grupas inspektora A.Oņiščenko 2012.gada 23.oktobra lēmumu par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu, /pers. B/ lūdz atcelt augstāk minēto lēmumu, uzsākt kriminālprocesu un atzīt viņu par cietušo (l. l. 8-9).

Kā redzams no lietas materiālos esošā 2013.gada 10.janvāra lēmuma par atzīšanu par cietušo, /pers. B/ (/pers. B/) atzīts par cietušu uzsāktajā kriminālprocesā Nr.12040004912 par miesas bojājumu nodarīšanas faktu, kas notika 2012.gada 22.oktobrī pēc adreses /adrese B/ (l. l. 26).

Saskaņā ar 2013.gada 23.janvāra Eksperta atzinumā Nr.3-243 secināto, cietušajam /pers. B/ konstatēti šādi miesas bojājumi: galvas, sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu un ādas nobrāzumiem pakauša apvidū, sistu-plēstu brūci augšlūpas-mutes kaktiņa apvidū, galvas smadzeņu satricinājumu. Konstatētie miesas bojājumi varēja rasties cieta, trula priekšmeta traumatiskas iedarbības rezultātā, lēmumā un medicīnas dokumentos norādītos apstākļos un laikā, 2012.gada 22.oktobrī, un pēc sava rakstura tie kopumā pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7-21 dienai (l. l. 24-24a).

Kā redzams no /pers. B/ (/pers. B/) 2012.gada 17.novembra sūdzības par VP RRP Rīgas Ķengaraga iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Operatīvās vadības grupas inspektora A.Oņiščenko 2012.gada 23.oktobra lēmumu par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu, /pers. B/ lūdz atcelt augstāk minēto lēmumu, uzsākt kriminālprocesu un atzīt viņu par cietušo (l. l. 8-9).

No 2013.gada 10.aprīļa apskates protokola, tam pievienotā plāna-shēmas un fototabulas pie apskates protokola, redzams, ka izdarīta notikuma vietas, kas atrodas pirmajā stāvā – koridorā pie sporta zāles, /nosaukums/, pēc adreses: /adrese C/, apskate (l. l. 37-39).

No 2013.gada 11.aprīļa protokola par aizdomās turētā /pers. A/ liecību pārbaudi uz vietas, tam pievienotās fototabulas pie protokola par liecību pārbaudi uz vietas, redzams, ka /pers. A/ ir norādījis noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietu un sniedzis paskaidrojumus par noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļiem (l. l. 49, tulkojums – l. l. 50).

Tiesa kriminālprocesā esošos pierādījumus vērtē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124. un 128.panta otrajā daļā noteikto, ka to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, taču tiesa ievēro arī šī panta trešajā daļā noteikto, ka nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem, kā arī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 129. un 130.panta prasībām.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā, tiesa uzskata, ka kriminālprocesā savāktie pierādījumi apsūdzētajam /pers. A/ izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas ir atzīstami par ticamiem, attiecināmiem uz konkrēto apsūdzību šajā kriminālprocesā, jo ziņas par faktiem tieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību apsūdzētajam /pers. A/ izvirzītajā apsūdzībā.

Krimināllikuma 130.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums nodarīšanā apdraud personas veselību, ar ko saprot cilvēka organisma dabisko stāvokli, cilvēka ķermeņa orgānu un audu normālu funkcionēšanu. Savukārt iepriekš minētā panta otrajā daļā paredzēta atbildība par viegla miesas bojājuma tīšu nodarīšanu.

Likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās laiku un kārtību" 3.pielikuma „Kritēriji miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai, veicot medicīnisko ekspertīzi" 1.punktā noteikts, ka miesas bojājumi ir cilvēka organisma audu, orgānu un sistēmu anatomiski bojājumi vai funkcionāli traucējumi, kas radušies fizikālu - mehānisku, termisku, elektrisku, akustisku, radiācijas, ķīmisku, bioloģisku un psihisku iedarbību rezultātā. Minētā pielikuma 23.punktā noteikts, ka viegli miesas bojājumi ir miesas bojājumi, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 dienām līdz 21 dienai vai vispārējo darbspēju nenozīmīgu paliekošu zaudējumu līdz 5 procentiem (ieskaitot).

No objektīvās puses miesas bojājumu nodarīšana ir prettiesisks kaitējums citas personas veselībai, ko var nodarīt kā ar aktīvu darbību, tā arī ar bezdarbību. Miesas bojājumu nodarīšanas sastāvs ir materiāls, nodarījums pabeigts ar brīdi, kad cietušajam nodarīti konkrēta smaguma miesas bojājumi un jāpastāv cēloņsakarībai starp vainīga darbību vai bezdarbību un sekām.

Tiesai nav pamata neticēt cietušā /pers. B/ liecībām, kurš lietā ir sniedzis detalizētas un konsekventas liecības par to, ka starp viņu un apsūdzēto /pers. A/ 2012.gada 12.oktobrī, aptuveni plkst.14.00, Rīgas /nosaukums/, sporta stundas laikā ir noticis konflikts, pēc sporta stundas apsūdzētais viņu izsaucis „parunāties", koridorī bijusi īsa saruna un apsūdzētais viņam negaidīti divas reizes iesitis sejas rajonā, pēc kā viņš nokritis un zaudējis samaņu.

Cietušā/pers. B/ liecības apstiprinās ar liecinieces /pers. J/ liecībām par to, ka viņa sporta zālē starp cietušo un apsūdzēto notikušo konfliktu nav redzējusi, bijušas kaut kādas roku kustības, it kā grūstīšanās, par ko viņa izteikusi aizrādījumu, taču pēc spēles pabeigšanas ir dzirdējusi neparastu skaņu, devusies uz skaņas puses un ieraudzījusi /pers. B/ koridorī guļam uz grīdas, uz lūpām viņam parādījušas asinis, bet /pers. A/ stāvējis /pers. B/ priekšā. Cietušā liecības apstiprinās arī ar liecinieka /pers. I/ liecībām par to, ka sporta stundas laikā starp apsūdzēto /pers. A/ un cietušo /pers. B/ noticis konflikts, pēc kura apsūdzētais pasaucis cietušo iziet no sporta zāles, cietušais devies kopā ar apsūdzēto, starp viņiem koridorī bijusi saruna un tad apsūdzētais pēkšņi un strauji iesitis cietušajam divas reizes ar dūri pa seju, bet cietušais nokritis un zaudējis samaņu. Tāpat cietušā liecības apstiprinās ar liecinieka /pers. H/ liecībām par to, ka starp apsūdzēto /pers. A/ un cietušo /pers. B/ sporta stundas laikā noticis konflikts, pēc tam apsūdzētais un cietušais aizgājuši uz koridoru, kur runājuši, cietušais it kā teicis apsūdzētajam, ka viņš cietušajam varot iesist, bet cietušais aizstāvēšoties, un tad apsūdzētais cietušajam iesitis, tas noticis ātri, cietušais sācis krist un atsities ar galvu pret durvīm.

Tiesai nav pamata neticēt minēto liecinieku, kuri ir brīdināti par atbildību pa apzināti nepatiesas liecības došanu, liecībām, jo lieciniekiem nav pamata apmelot apsūdzēto /pers. A/. Liecinieku/pers. AF/, /pers. I/ un /pers. H/ liecības ir individuālas un detalizētas, un apstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā.

Arī no apsūdzētā /pers. A/ sniegtajām liecībām tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ neapstrīd faktu, ka apsūdzībā norādītajā laikā un vietā, tas ir 2012.gada 22.oktobrī ap plkst.14.00 /adrese/, starp viņu un cietušo /pers. B/ ir izcēlies konflikts un apsūdzētais pret cietušo ir pielietojis fizisku spēku, kura rezultātā cietušajam nodarīti miesas bojājumi, taču neatstāj bez ievērības apsūdzētā liecības daļā par to, ka ir cietušajam ir iesitis tikai vienu reizi, kā arī cietušais apsūdzēto ir aicinājis iesist viņam un tā provocējis uz sitiena izdarīšanu.

Tiesa šādu apsūdzētā izvirzīto versiju un argumentus, kurus izvirza apsūdzētais, uzskata par nepārliecinošiem. Tiesa atrod, ka šādas apsūdzētā liecības ir viņa izvēlētā aizstāvības pozīcija, kas ir pretrunā ar lietā savāktajiem un tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem, un proti, ar cietušā /pers. B/ un liecinieka /pers. I/ sniegtajām liecībām par apsūdzētā cietušajam izdarīto sitienu skaitu, kā tiesa neatstāj bez ievērības faktu, ka arī no liecinieka /pers. H/ sniegtajām liecībām izriet, ka viņš gan ir redzējis tikai vienu sitienu cietušajam no labās puses, jo sitiena brīdī stāvējis pa labi no cietušā un apsūdzētā, bet sitienu no otras puses, ja tāds būtu, nebūtu varējis ieraudzīt.

Tāpat tiesa secina, ka apsūdzētais un viņa aizstāvis pauž atšķirīgu viedokli vērtējot pierādījumus, uzskatot, ka cietušais ar savu uzaicinājumu par izkaušanos ir provocējis apsūdzēto uz šādu rīcību. Tiesa šos aizstāvības puses argumentus atzīst par nepamatotiem, jo lietā nav iegūti objektīvi pierādījumi tam, ka apsūdzētā un cietušā saruna, pēc kuras cietušajam tika nodarīti miesas bojājumi, būtu bijusi agresīva, apsūdzēto aizskaroša, kā arī nav iegūti nekādi pierādījumi tam, ka cietušais būtu izrunājies vairāk, nekā to pieļauj vispārpieņemtās uzvedības normas.

Pie šādiem apstākļiem tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzīst formāli un, ņemot vērā lietā noskaidroto par notikuma faktiskajiem apstākļiem, tikai daļēji.

Tiesa atzīst, ka pret cietušo pielietotās vardarbības veids un raksturs, kā arī traumatisko iedarbību daudzums, dod pamatu secināt, ka apsūdzētais /pers. A/ cietušajam miesas bojājumus nodarīja tīši, bet ar nenoteiktu, tas ir netiešu nodomu, kas nozīmē to, ka vardarbības pielietošanas laikā apsūdzētā apziņā kaitīgo darbību sekas nebija konkretizētas. Ņemot vērā to, ka vainīgā attieksme pret savas tīšas darbības

sekām kaitīgajām sekām var izpausties arī vienaldzības formā, kā arī ņemot vērā lietā noskaidroto par notikuma faktiskajiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka apsūdzētais /pers. A/ cietušajam /pers. B/ miesas bojājumus nodarīja tīši, bet ar nenoteiktu (netiešu) nodomu, un dotajā situācijā atbildība iestājas par faktiski nodarīto miesas bojājumu.

Vienlaicīgi tiesa neatstāj bez ievērības faktu, ka no apsūdzētā liecībām izriet, ka viņš ir vienu gadu nodarbojies ar cīņas sporta veidiem, par ko liecības ir sniedzis arī liecinieks /pers. H/, un uzskata, ka pie šādiem apstākļiem apsūdzētajam bija iespējas apzināties gan izdarīto sitienu spēku, gan iespējamās sekas.

Ņemot vērā augstāk minēto, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai /pers. A/ darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificētu tās pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, ir pierādīta pilnībā, izslēdzot jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainas esamību, un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. A/ ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Pārejas noteikumu 4.punktam un Krimināllikuma 7.panta otrajai daļai (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā kriminālpārkāpums.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošos datus, noskaidrots, ka viņš ir uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi bija vienu reizi sodīts – ar 2012.gada 9.maija Rīgas autotransporta prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 262.pantra otrās daļas ar piespiedu darbu uz 60 stundām atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu. Piespiedu darbs atstrādāts 2012.gada 13.jūnijā (l. l. 58-59, 102-103), VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta ambulatorās nodaļas uzskaitē nav. Pēc arhīva ziņām konsultēts pie psihiatra 2010.gada 16.07. dg.: psihiski vesels (l. l. 100), VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nesastāv (l. l. 97), ar vidējo izglītību, ir /nosaukums/ universitātes Elektronikas un telekomunikāciju fakultātes pilna laika students (l. l. 117), no iepriekšējās mācību iestādes – Rīgas /nosaukums/puses tiek raksturots pozitīvi (l. l. 60), saskaņā ar VID sniegto informāciju, /pers. A/ no 01.03.2000. līdz 31.08.2014. ir atradies /pers. AH/ apgādībā, un laika posmā no 01.01.2013.-31.12.2103. ir guvis ienākumus 70,37 *euro* apmērā (l. l. 118, 119), neprecējies.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš pēc izdarītā noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem daļēji atzīst savu vainu un nožēlo izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/ tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt vainīgo personu, atturēt citas personas no noziegumu izdarīšanas. Soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, katrā no gadījumiem izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli un sabiedrisko bīstamību.

Ņemot vērā augstāk norādīto, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, visus apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, apsūdzētā personu raksturojošos datus, to, ka apsūdzētais ir agrāk sodīts, taču ir uzsācis likumpaklausīgu dzīvi, mācās augstskolā, no iepriekšējās mācību iestādes tiek raksturots pozitīvi, kā arī ievērojot soda samērīguma un pietiekamības principus, tiesa uzskata, ka soda mērķa sasniegšanai sods /pers. A/ ir nosakāms piespiedu darba veidā, tādā veidā gan sodot viņu – piespiedu kārtā iesaistot sabiedrībai nepieciešamo darbu bezatlīdzības veikšanā, gan dodot apsūdzētajam iespēju saglabāt iepriekšējo dzīvesvietu un mācību vietu, un nepakļaujot viņu ieslodzījumam.

Krimināllietā, līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai, tika iesniegts cietušā /pers. B/ kaitējuma kompensācijas pieteikums, kurā norādīts, ka /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā (sitienu ar rokas dūrēm) cietušajam tika nodarīti miesas bojājumi - sejas sasitumi, sista un plēsta brūce lūpā un mutes dobumā, sasitums pakauša rajonā. Mutes dobuma un zobu nervu sasitums, kā rezultātā sejas daļa līdz mazjūtīga, sitienu rezultātā tika salauzts zobs. Spēcīgas galvas sāpes, kuras ir sākušās pēc traumām un smadzeņu satricinājuma. /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajam nodarītas arī morālās ciešanas, spēcīgas sāpes (miesas bojājumu rezultātā), kā arī grūtības un neērtības ikdienas dzīvē, kas bijušas saistītas ar ilgstošu atrašanos pēctraumatiskā stāvoklī, nespēja sekmīgi turpināt mācības skolā u.c. /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajam nodarīts arī ievērojams mantisks kaitējums. Proti, bijis spiests vairākkārt griezties ārstniecības iestādēs (saņemot par maksu speciālistu konsultācijas un palīdzību - tikusi veikta mutes dobuma operācija) /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā sev radīto kaitējumu cietušais novērtē Ls 2000,- apmērā (divi tūkstoši latu). Proti, kompensācijas pieteikuma summa sastāv no: 1) materiālā kaitējuma, kas ir saistīts ar jau esošajiem ārstēšanas izdevumiem - Ls500,- apmērā; 2) atlīdzības par morālo kaitējumu, kuru veido atlīdzība par cietušā :a) fiziskām un b) morālām (garīgām) ciešanām, kuras izraisītas ar pret cietušo vērstu noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību un labumu aizskārumu, kuru cietušais novērtē Ls 1500,- apmērā. Iegūto traumu rezultātā cietušais ilgstoši sajutis spēcīgas sāpes (galvas sāpes - smadzeņu satricinājums, pakauša trauma; mutes dobumā - plēsta brūce mutes dobumā) u.c. Iegūtās traumas būtiski ietekmējušas cietušā dzīvi, apgrūtinot mācības vidusskolā - kavējis skolu, nav varējis apgūt mācību priekšmetus un sekmīgi gatavoties eksāmeniem. Bijis spiests ilgstoši uzturēties mājās (ārsta norādījumi), kā arī atturēties no jebkādas fiziskas un intelektuālas aktivitātes. Cietušais kriminālprocesā piesaka kaitējuma kompensācijas pieteikumu Ls 2000,- apmērā: Ls 500,- (pieci simti latu) par viņam jau nodarīto materiālo kaitējumu un Ls 1500,- (viens tūkstotis pieci simti latu) par morālo kaitējumu, ko lūdz piedzīt no apsūdzētā (l. l. 78-79). Cietušais kaitējuma kompensācijas pieteikumam pievienojis ārstniecības iestāžu izsniegtos dokumentus un čekus un kvītis par veiktajiem maksājumiem.

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu uzturēja daļēji, uzturēja pieteikumu (konvertējot saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, 1 EUR = 0,702804 Ls) daļā par mantiskā kaitējuma kompensāciju *euro* 498,01 (Ls 350,00) apmērā un daļā par morālā kaitējuma kompensāciju *euro* 1422,87 (Ls 1000,00) apmērā. Apsūdzētais/pers. A/ cietušā /pers. B/

kaitējuma kompensācijas pieteikumu par mantisko zaudējumu *euro* 498,01 (Ls 350,00) apmērā un par morālo kaitējumu *euro* 1422,87 (Ls 1000,00) apmērā, neatzina, savās liecībās norādot, ka viņa ieskatā *euro* 300,00 būtu pietiekami, lai cietušais izārstētos.

Saskaņā Kriminālprocesa likuma 97.panta pirmo daļu, cietušais, ņemot vērā viņam nodarīto morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantiskā zaudējuma apmērus, piesaka šā kaitējuma apmēru un izmanto savas procesuālās tiesības morālas un materiālas kompensācijas gūšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu, cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā.

Tiesa, ievērojot Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēto pamatprincipu par personu, kur ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, garantētajām procesuālajām iespējāmm morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai, kas atbilst 1983.gada 24.novembra „Eiropas konvencijas par kompensāciju piešķiršanu vardarbīgu noziegumu upuriem" un „Eiropas Padomes Direktīvas 2004/80 EK (2004.gada 29.aprīlis) par kompensāciju noziegumos cietušajiem" garam, uzskata, ka cietušā /pers. B/ pieteikums par radītā kaitējuma kompensāciju ir apmierināms daļēji sekojošu apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta 1.daļas nosacījumiem tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskās traumas.

Kriminālprocesa likuma 351.pantā pirmajā daļā noteikts, ka cietušajam pieteikumā *jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs*.

No Kriminālprocesa likuma normām, kas regulē tiesas apspriedē izlemjamos jautājumus un galīgā nolēmuma saturu, izriet, ka tiesa, izlemjot jautājumu par kompensācijas pieteikumu, var apmierināt prasību par kaitējuma atlīdzību, neapmierināt to, atstāt pieteikumu bez izskatīšanas un (vai) nenoteikt kompensāciju.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu un objektīvi izvērtējot cietušā iesniegtos pierādījumus, kas apliecina viņam nodarīto zaudējumu apmēru, tiesa atzīst, ka cietušā pieteikums par viņam nodarīto mantisko zaudējumu ir apmierināms daļēji. Tiesai nav pamata apšaubīt lietai pievienotos dokumentus, kas apliecina, ka cietušais pēc noziedzīgā nodarījuma rezultātā iegūtas traumas ir bijis nogādāts ārstniecības iestādē - Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcā, ir griezies pēc medicīniskās palīdzības pie ģimenes ārsta un nosūtīts uz palīgdiagnostikas kabinetiem, griezies pēc medicīniskās palīdzības Paula Stradiņa klīniskās Universitātes slimnīcas zobārstniecības un sejas ķirurģijas centrā un SIA /Nosaukums D/ (l. l. 80-86), taču pierādījumus par saviem ārstēšanās izdevumiem cietušais ir iesniedzis tikai par summu *euro* 18,50 (Ls 13,00), ko veido viņa veiktās pacienta iemaksas un samaksa par ārsta vizīti (l. l. 105-107). Bez tam lietas materiāliem ir pievienota 2013.gada 20.novembra kvīts VA Nr.034461, kas apstiprina, ka par juridiskās palīdzības sniegšanu cietušais ir samaksājis zvērinātam advokātam A.Serovam (orderis Nr.07022, l. l. 95) *euro* 142,28 (Ls 100,00). Saskaņā ar judikatūru izdevumi, kas radušies sakarā ar zvērināta advokāta juridiskās palīdzības sniegšanu cietušajam tiesas procesā, atzīstami par cietušā zaudējumiem (sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2011.gada 20.augusta lēmumu lietā Nr.SKK-296/2011).

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka zaudējums cietušajam ir radies apsūdzētā noziedzīgas rīcības

dēļ, bet cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikums par mantisko zaudējumu ir apmierināms par summu *euro* 160,78 (*euro* 18,50 + *euro* 142,28), jo šādu cietušajam nodarīto zaudējuma apmēru apliecina krimināllietā esoši pierādījumi bet pārējā daļā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu cietušajam nav nosakāma.

Kaut gan Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteikts, ka *kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām ir tikai jānorāda un nav jāpamato*, cietušais /pers. B/ šādu pamatojumu iesniegtajā pieteikumā par radītā kaitējuma kompensāciju ir sniedzis, un norādījis, ka apsūdzētā /pers. A/ rīcības dēļ viņš cietis gan fiziskas, gan ilgstošas garīgas ciešanas, ka cietušajam radīts papildus morāls kaitējums, jo ir ilgstoši sajutis spēcīgas sāpes, iegūtas traumas ir būtiski ietekmējušas viņa dzīvi, apgrūtinot mācības vidusskolā, kavējis skolu, nav varējis apgūt mācību priekšmetus un sekmīgi gatavoties eksāmeniem, pēc ārsta norādījumiem bijis spiests ilgstoši uzturēties mājās, kā arī atturēties no jebkādas fiziskas un intelektuālas aktivitātes.

Morālā kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam jāmaksā cietušajam, lai izlīdzinātu negatīvo ietekmi uz cietušā psihi un likvidētu ar likumpārkāpumu radītās ciešanas.

Morālā (nemateriālā) kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām vai darbībām aiz neuzmanības, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības.

Morālais kaitējums nav acīmredzams vai tieši izsakāms mantiskās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu, taču to var kompensēt dodot mantisku apmierinājumu (kompensāciju). Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, neērtības, pārdzīvojumus, sāpes un citas nemantiska rakstura negatīvas sekas (kaitējumu). Morālā kaitējuma sekas var kompensēt, bet valsts nav noteikusi konkrētām situācijām atbilstošas konkrētas summas. Lai izvērtētu piespriežamā morālā kaitējuma apmēru, tiesa vadās no tiesu prakses, proti, noteiktā morālā kaitējuma apmēru līdzīgās lietās, ievērojot cilvēktiesību principus un saprātīguma un taisnīguma principu.

Cietušais/pers. B/ uzskata, ka procesuālā taisnīguma atjaunošanai kompensācijas apmērs par viņa fiziskajām un morālām (garīgām) ciešanām ir nosakāms *euro* 1422,87 (Ls 1000,00).

Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. B/ pieteikums daļā par viņam nodarīto morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām ir apmierināms daļēji sekojošu apsvērumu dēļ.

Tiesa, neapstrīdot to, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam ir radītas fiziskas sāpes un ciešanas, neērtības ikdienas dzīvē, to, ka cietušais pēc traumas, laika posmā no 2012.gada 22.oktobra līdz 2012.gada 16.novembrim, nav varējis apmeklēt skolu, bet no sporta nodarbībām bijis atbrīvots līdz 2013.gada 31.jūnijam, ko apliecina lietas materiāliem pievienotā ģimenes ārsta izziņa (l. l. 80), līdz ar ko nav varējis apgūt mācību priekšmetus un sekmīgi gatavoties eksāmenam, kā arī bijis spiests atturēties no fiziskām un intelektuālām aktivitātēm, nosaka šajā daļā atlīdzību tādā apmērā, kas atbilst noziedzīgā nodarījuma smagumam un izdarīšanas raksturam, nodarītajām fiziskajām un morālajām (garīgajām) ciešanām, krimināltiesisko attiecību taisnīgam noregulējumam, samērīguma principam, kā arī, ņemot vērā salīdzinošo metodi, ievēro par labu atzīto tiesu praksi šo jautājumu izlemšanā.

Tiesa ņem vērā, ka atlīdzinājumam ne tikai jāsniedz gandarījums cietušajam, kura tiesības tikušas aizskartas, bet arī jāattur vainojamā persona no līdzīgu aizskārumu izdarīšanas nākotnē. Tādējādi atlīdzinājums nedrīkst būt nesamērīgi mazs, tomēr vienlaicīgi tiesa atzīst, ka ar lielas kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina un morālā kaitējuma apmērs nevar kalpot kā sods apsūdzētajam par nodarīto.

Ņemot vērā augstāk minēto, izvērtējot kriminālprocesā noskaidrotos faktus, ievērojot tiesu praksi, tiesa uzskata, ka konkrētajā lietā cietušajam /pers. B/ par nodarīto morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām nosakāma kompensācija *euro* 500,00 apmērā, kas tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā ir samērīga un taisnīga, savukārt pārējā prasītajā daļā tā netiek noteikta.

Kompensācijas samaksāšanas pienākums, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, uzliekams apsūdzētajam /pers. A/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņiem ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesa konstatē lietā procesuālo izdevumu esamību. Pirmstiesas procesā pēc apsūdzētā lūguma nodrošināt viņam aizstāvi, apsūdzētā /pers. A/ aizstāvību realizēja zvērināta advokāte A.Āboliņa. Apsūdzētā/pers. A/ aizstāvim, saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību", par apsūdzētajam sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā no valsts līdzekļiem izmaksāti *euro* 28,46 (Ls 20,00). Tiesa uzskata, ka minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums uzliekams apsūdzētajam /pers. A/ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas nosacījumiem. Konkrētajā kriminālprocesā nav konstatēti Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētie nosacījumi, kuriem iestājoties, personai ir tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, 524.pantu, 527.pantu, 528.pantu, 529.pantu, 530.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma130.panta otrajā daļā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 250 (divi simti piecdesmit) stundām.

Saskaņā ar Latvijas sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ ir pienākums 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā – Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā (Rīga, Dzirnavu ielā 91/3) - piespriestā soda izciešanai.

Drošības līdzekli, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā, /pers. A/ atstāt iepriekšējo – nodošana policijas uzraudzībā.

Cietušā/pers. B/ (/pers. B/) kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu apmierināt daļēji un piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajam /pers. B/ (/pers. B/) mantiskā zaudējuma atlīdzībai euro 160,78 (viens simts euro 78 centi), pārējā daļā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu nenoteikt.

Cietušā/pers. B/ (/pers. B/) kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām apmierināt daļēji un piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajam /pers. B/ (/pers. B/) morālā aizskāruma un fizisko ciešanu atlīdzībai euro 500 (pieci simti euro), pārējā daļā kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām nenoteikt.

Piedzīt no /pers. A/ procesuālos izdevumus valsts labā euro 28,46 (divdesmit astoņi euro 46 centi) par advokāta sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu apsūdzētajam /pers. A/ izdevumi euro 28,46 (divdesmit astoņi euro 46 centi) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību labprātīgi jāsamaksā trīsdesmit dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā – saņēmējs: NMR90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.panta 4.1daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2014.gada 8.decembris.

Tiesnese: D.Dzērviniece